

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΑΝΣ Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα κατ' ἐξαμηνίαν

Ἡ φορολογία.

Ἐκ πολλῶν δύναται τις νὰ κρίνῃ ἀσφαλῶς ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ τόπου δὲν εἶναι ἀνοηρά, διότι πολλὰ σημεῖα μαρτυροῦσιν ὅτι ἡ χώρα ἐξῆλθῃ ὑπὸ τὸ βῆρος τῆς υπερμέτρου φορολογίας καὶ τίνων ἄλλων ἰδιαιτέρων περιστάσεων, ὁ φειλομένων εἰς τὴν μείωσιν τῆς παραγωγῆς καὶ εἰς τὴν εὐτέλειαν τῶν προϊόντων αὐτῆς.

Ἡ παραγωγικὴ ἰκανότης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅπως ἐξ ἰσχυρῶν ἀσθενῶν διατελεῖ, δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν βουλμίαν τῶν ἑθνικῶν ἀναγκῶν, ἐφ' ὅσον αἰεὶ ἀδύνατον καὶ πολλαπλασιάζονται κατ' ἐκάστην, κατ' ἀντίστροφον λόγον τῆς ἐπιρρώσεως τῆς ἀτομικῆς δραστηριότητος καὶ τῆς ἀτομικῆς παραγωγῆς.

Εἶναι λίαν εὐκόλον νὰ λέγωμεν ὅτι ὁ Ἄγγλος φορολογεῖται κατὰ κεφαλὴν κατ' ἔτος μὲ τόσα φράγκα, ὁ Γάλλος καὶ ὁ Βέλγος μὲ τόσα, κατὰ τὸ ἦμισυ δὲ ὁ Ἕλληνας καὶ ἀντὶ τούτων ἀπολαμβάνει ἀσφάλειαν, δικαιοσύνην, διοικήσιν, συγκοινωνίαν καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἄλλα ἀγαθὰ ἅτινα ἀπορροῦσιν ἐκ τῆς πολιτικῆς προνοίας· ἀλλ' εἶναι λίαν δυσχερὲς ν' ἀποδείξωμεν ὅτι ὁ Ἕλληνας ἀπολαμβάνει ὅλων τούτων ἐν ᾧ μέτρῳ καὶ ὁ Ἄγγλος καὶ ὁ Γάλλος καὶ ὁ Βέλγος καὶ ὅτι ἐν ἴσῳ μέτρῳ ἐνίσχυρουσι ταῦτα παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἐκείνοις τὴν ἀτομικὴν παραγωγὴν καὶ συνεπῶς ἐν ἴσῳ μέτρῳ κρατύνουσι τὴν φορολογικὴν δυνάμιν τοῦ Κράτους· ἐν τούτῳ δ' ἔγκειται ἡ μεγάλη καὶ ὀλεθρὰ πλάνη τῶν ἡμετέρων οἰκονομολόγων καὶ τὸ ψεῦδος τῶν συμπερασμάτων εἰς ἃ καταλήγουσιν.

Μὴ ζητῶμεν νὰ ἐξαπατήσωμεν ἑαυτούς· ἡ σημερινὴ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ἀτόμου εἶναι ἀνίκανος νὰ βεβαιώσῃ ἐπὶ πλείστορον τὰ ὑφιστάμενα φορολογικὰ βάρη. Ὅστις δὲ θέλει νὰ πεισθῇ περὶ τούτου, δὲν πρέπει νὰ ἐγκύπτῃ εἰς τὰ πορίσματα παρατηρήσεων γενομένων ἐπὶ ξένου ἐδάφους, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου ἐδάφους ὅπου διατελεῖ ὑπὸ ὅλως διαφορετικῆς καὶ ἐξαιρετικῆς περιστάσεως. Οἱ οἰκονομολογοὶ ἡμῶν ἅς ἀφήσωσι τὰ βιβλία καὶ ἅς λάβωσι τὸν δρόμον τῶν ἐπαρχικῶν καὶ ἅς σταματήσωσιν εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ τεχνίτου, εἰς τὸ κατάστημα τοῦ μικροεμπόρου, εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ γεωργοῦ ἅς παρακολουθήσωσι τὴν ἐργασίαν τῶν ἀνθρώπων τούτων, οἵτινες εἰσὶν οἱ πλουτιζόντες τὸν δημόσιον θησαυρὸν, ἅς ἴδωσι πρὸς ποίας δυσχερεῖας παλαίουσιν, ποίας στερήσεις ὑφίστανται, ποίας ἀπογοητεύσεις δοκιμάζουσι κατὰ πᾶσαν αὐτῶν σχέσιν πρὸς τὴν πολιτείαν, καὶ τότε ἅς συμβουλευσώσιν, ἐάν δὲν εἶναι ἀγύρται τὴν ἐμμένον ἐν τῷ ὑπάρχον φορολογικῷ βάρει.

Ἡ ἐπαύξεισι τῶν φόρων ἔδει νὰ ἐπακολουθήσῃ ἄλλων μεταρρυθμίσεων, δι' ὧν νὰ ἐξασφαλισθῇ εἰς τὸ ἀτομικὸν στάδιον ἐνεργείας ἀνώδυνον καὶ νὰ δοθῇ εἰς τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ δραστηριότητα ὅσας πλείοστερας. Οὗτος εἶναι ὁ ἀγρὸς ἐξ οὗ τὸ Κράτος δύναται νὰ συγκομιθῇ φόρους, χωρὶς νὰ στραγγαλίσῃ τὸ ἀτομικόν. Ἐν τούτῳ ἔγκειται τὸ ζήτημα καὶ ἐν τούτῳ θὰ ἐνδιατρίψωμεν σήμερον.

Θὰ εἰπωσιν ἴσως οἱ ἀνυπόμονοι ὅτι πρὸς τοῦτο ἀπῆλθει χρόνος μικρὸς, ἐνῶ αἱ περιστάσεις δι'

ἅς τὸ ἔθνος ἔδει νὰ φορολογηθῇ βαρύτερον ἐπικρινέται ἤδη. Ἴσως τοῦτο νὰ ᾖ ἀληθές, ἀλλ' ἄλλο ὁ ἄλλο ἄλλοτερον πάντοτε εἶναι ὅτι ὁ πολίτης δὲν εἶναι ζῶον διὰ τὴν δώση τὸ δέρμα του· μετ' ὀλίγον εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν μόνον τὸ δέρμα του θὰ μείνῃ, καὶ τοῦτο ἐφ' ὅσον ἀφ' ἐνὸς ἡ διοικήσιν καταθλίβῃ τὴν ἀτομικὴν δραστηριότητα, ἡ πολιτικὴ διασπαθίζει τὸν δημόσιον πλοῦτον καὶ διαφθείρει τὰ ἔθνη τοῦ λαοῦ, ἡ δικαιοσύνη σφαγιάζει τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα, ἡ πονηρία κατατρώγει τὰ δημόσια, ἡ γεωργία φθίνει, ἡ περιουσία τοῦ ἀτόμου διατελεῖ ἐκθετος εἰς παντίαις προσβολαῖς καὶ ὁ δημόσιος προϋπολογισμὸς ἐστὶν ὁ ἐπίγειος παράδεισος εἰς ὃν θέλωμεν νὰ εἰσέλθωμεν ἅπαντες καὶ νὰ ἐντροφίσωμεν ἐν αὐτῷ, ἡμεῖς δὲ ἀφ' ἑτέρου κατὰ περιόδους χρονικὰς, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον βραχείας, καταλαμβάνομεθα ὑπὸ τῆς ζάλης τῶν μεγάλων ἰδεῶν, αἵτινες δὲν πραγματοποιοῦνται ὑπὸ τὰς περιστάσεις ἅς ἀνωτέρω ὑπαινιξάμεθα καὶ ὧν ἡ πραγματοποίησις δὲν εἶναι ἔργον τῆς στιγμῆς καὶ τῆς ἐγκεφαλικῆς ἡμῶν διαταράξεως.

Οἱ φόροι πιγάζουσιν, κατὰ τὸ πλείστον, ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν προσόδων καὶ ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν περιουσιῶν, πρὸς θεραπείαν τῶν δημοσίων ἀναγκῶν· δέον ὅθεν νὰ εἶσιν ἀνάλογοι πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν πρόσδοτον καὶ ἐπαρκεῖς εἰς θεραπείαν τῶν δημοσίων ἀναγκῶν. Φόροι δυσανάλογοι πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν πρόσδοτον μειοῦσιν αὐτὴν, ἐμποδίζουσι τὴν μόρφωσιν νέων κεφαλαίων, περιορίζουσι τὰς καταναλώσεις, συνεπάγονται τὴν ἀνατίμωσιν τῶν ἀναλωμάτων, πολλάκις δὲ προσβάλλουσι καὶ τὴν υγιείαν τῶν πολιτῶν, ἅτε διακωλύοντες τὴν χρῆσιν πραγμάτων συντελεστικῶν εἰς αὐτὴν: Δημόσια δ' ἀνάγκαι, ἀφ' ἑτέρου, δυσανάλογοι πρὸς τὴν παραγωγικὴν δυνάμιν χώρας τινός, δημιουργοῦσι τὴν ἀνάγκην ἐκρυπτότερων φόρων, συνεπαγομένων ὅλα τ' ἀνωτέρω μειονεκτήματα, ἢ μᾶλλον δυστυχήματα. Βάσις ὅθεν πάσης καλῆς φορολογίας δέον νὰ ᾖ ἡ ἀναλογία αὐτῆς πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν πρόσδοτον, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ περιορισμὸς τῶν δημοσίων ἀναγκῶν ἐν τῷ ἔθνε· ἅς ἀναλογία τοῦ φόρου πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν πρόσδοτον. Καὶ δύνανται μὲν οἱ θρόνοι οὕτοι νὰ διαταραχθῶσιν ἐν χώρᾳ τινὶ πρὸς καιρὸν, ἀνευ σοβαρῶν συνεπειῶν, ὅπου δὲν εἶναι ἡ διατάραξις αὕτη ἀποτελεῖ μόνιμον κατάστασιν, διαταράσσει ὅλους τοὺς θρονοὺς τοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου καὶ συνεπιφέρει καταστροφὴν. Πάντα ταῦτα κατὰ θεωρίαν εἰσὶν αὐτόλαλα, ὥστε δὲν ἔχουσι χρεῖαν ἀποδείξεως.

Ἄλλ' ἂν κατὰ θεωρίαν ταῦτα εἰσὶν ὀρθὰ καὶ ἀξιώματα, ὡς εἶπεν, τῆς δημοσιολογίας, οὐχ' ἥττον μεγίστη ὑπάρχει δυσχέρεια περὶ τὴν ἐξέρεσιν τῆς ποσότητος ἀναλογίας μεταξὺ τῶν φόρων καὶ τοῦ ἑθνικοῦ εἰσοδήματος· διότι εἶναι δυσχερῆστατον νὰ προσδιορισθῇ καὶ κατὰ προσέγγισιν ποῖον εἶναι τὸ ἑθνικὸν εἰσόδημα: καὶ ἂν τοῦτο εἶναι δυσχερῆστατον παρ' ἄλλαις πολιταίαις, ἐν αἷς ἡ στατιστικὴ συγκεντρεῖ μετ' ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας τὰ πορίσματα τῆς ἑθνικῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορικῆς ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς, παρ' ἡμῖν, παρ' οἷς ἡ στατιστικὴ εἶναι πρᾶγμα

τελείως ἀγνωστον, ἀποβαίνει ἀδύνατος ἡ προσδιορισμὸς τοῦ ἑθνικοῦ εἰσοδήματος.

Οὐχ' ἥττον διὰ τὴν δεξιότητα ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς φορολογεῖται βαρύτερον παντὸς ἄλλου λαοῦ, εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ δεχθῶμεν ὡς δεδομένα καὶ ἀκριβῆ τὰς ποσότητας ἑθνικοῦ εἰσοδήματος εἰκασιᾶς τῶν παρ' ἡμῖν οἰκονομολογούντων καὶ τὰ περὶ μέτρου τῆς φορολογίας συμπεράσματα αὐτῶν.

Κατὰ τὰ συμπεράσματα λοιπὸν ταῦτα τὸ ἡμέτερον ἑθνικὸν εἰσόδημα ἀνέρχεται εἰς 800 ἑκατομύρια δραχμῶν, εἰς δραχ. δὲ 400 κατ' ἔτος κατ' ἄτομον. Ἐν Βελγίῳ εἰς ἑκάστον ἄτομον ἀναλογεῖ εἰσόδημα φρ. 900, ἐν Γαλλίᾳ 750, ἐν Ἀγγλίᾳ 1000. Τὰ ἐξαγόμενα ταῦτα ἔχοντες ὑπ' ὄψιν οἱ ἡμέτεροι οἰκονομολογοὶ, διὰ τίνων ἐξουχιῶν τοῦ δημοσίου τῆς Ἑλλάδος προϋπολογισμοῦ, φάσκουσιν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ Ἕλληνας κατ' ἄτομον πληρώνει φόρον κατ' ἔτος δραχ. 35, ἢ ὅ ὁ Βέλγος πληρώνει 48 ἢ 49 φρ. ὁ Ἄγγλος φρ. 30. Διὰ τῶν 30 τούτων δραχμῶν ὁ Ἕλληνας, λέγουσιν, ἐπαρκεῖ εἰς τὰς δημοσίας ἀνάγκαις καὶ ἀντ' αὐτῶν ἔχει ἀσφάλειαν, υγιεινὴν, δικαιοσύνην, παιδείαν, προκομίας καὶ λιμένας, πλατείας καὶ θέατρα καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις Μεγαλὴν ἰδέαν.

Ὅσον ἀληθὴ καὶ ἂν ᾖ τὰ ἐξαγόμενα ταῦτα τῆς μελέτης τῶν ἡμετέρων οἰκονομολόγων, ἡ κυριώτερα πλάνη αὐτῶν ὑφίσταται πάντοτε, ἐν ὅσῳ οἱ τὸ μέτρον τῶν φόρων ὑπολογίζοντες δὲν θέλουσι νὰ πεισθῶσιν ὅτι ὑπὸ ἄλλους ὅρους πραγματοποιεῖται παρ' ἡμῖν τὸ φορολογούμενον ἑθνικὸν εἰσόδημα, ὑπὸ ἄλλους δὲ εἰς τὰ κράτη ἐκεῖνα ἅτινα προβάλλουσιν εἰς σύγκρισιν καὶ δέχονται εἰς ἀντιπαροβολήν. Ἡ πλάνη δ' αὕτη δὲν εἶναι ἀδιάφορον πρᾶγμα.

Εἶναι ἴσως κατ' ἀριθμὸν ἀληθές ὅτι ὁ Βέλγος, ὁ Γάλλος ἢ ὁ Ἄγγλος φορολογεῖται βαρύτερον τοῦ Ἑλλήνου· δὲν εἶναι ὅμως ἐπίσης ἀληθές ὅτι ἐξίσου πρὸς ἐκείνους ἀπολαμβάνει τῶν εὐεργημάτων καλῆς Κυβερνήσεως καὶ διοικήσεως καὶ ἐν ἴσῳ μέτρῳ ὑποστηρίζεται ὑπὸ τούτων ἐν τῇ δραστηριότητι καὶ τῇ παραγωγῇ του. Τὸ βαρὺ ἢ ἐλαφρὸν τῆς φορολογίας κρίνεται κατὰ λόγον τῆς συνετῆς διαχειρίσεως τῶν δημοσίων πραγμάτων, κατὰ λόγον δηλονότι τῶν ἀγαθῶν ἅτινα αἱ κυβερνήσεις παρέχουσι τοῖς ἀρχομένοις. Παραβάλλοντες λοιπὸν δύο Κράτη, ὅπως γνωρίσωμεν εἰς ποία θάρη ὑπόκειται ἑκάτερον αὐτῶν, δὲν πρέπει νὰ ἐρωτῶμεν μόνον ποῖον τὸ σχετικὸν θάρη τῶν φόρων εἰς τὰ δύο ταῦτα Κράτη, ἀλλὰ καὶ ποία ἢ χρεῖαι τῶν φόρων καὶ ποία δι' αὐτῶν δίδεται ὅσας εἰς τὴν ἀτομικὴν δραστηριότητα καὶ παραγωγὴν. Τὰ βαρύτερα τῶν Κρατῶν πληρώνουσι τοὺς ἐλαφροτέρους φόρους, διὰ τοῦτο ὅμως δὲν εὐποροῦσι ἢ εὐημεροῦσι πλείοτερον, διότι καὶ τίποτε σχεδὸν δὲν ἀπολαμβάνουσι ἐξ ἀνωτέρας κυβερνητικῆς ἢ διοικητικῆς προνοίας, εἰς ἐνίσχυσιν τῆς ἀτομικῆς δραστηριότητος καὶ πολλαπλασιασμὸν τοῦ ἑθνικοῦ εἰσοδήματος. Καὶ ὁ ἡμέτερος χωρικός ἐλαφρὸς ἀποκτείνει πρὸς τὸ Κράτος φόρους, ἀλλὰ καὶ οὗτοι εἰσὶν ὑπέροχοι καὶ δυσβάστακτοι, διότι ἐλάχιστα συντελοῦσιν εἰς ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγικῆς ἰκανότητός του.

Αι περιστάσεις λοιπόν υπ' ας δεξ' και κινείται το άτομον εν τη πολιτειά και η ένισχυσις ην προσδίδουσιν εις την παραγωγικήν ικανότητα του ατόμου οι πολιτειακά και διοικητικά περιστάσεις, αποτελουσι το ασφαλές κριτήριον ή μέτρον της φορολογίας.

Ο Έλληνας, λέγουσιν οι την επαύξεισιν των φόρων ημών απόβως βλέποντες, αντί των 35 δραχ. ως έκτινει κατ' έτος προς το κράτος και εις θεραπείαν των δημοσίων αναγκών, έχει ασφαλείαν, υγιεινήν, δικαιοσύνην, παιδείαν, προκομίας, λιμένας, πλατείας, θέατρα κτλ. Οραία, τη αληθεία, πλάτη, ευτοχεις δι' οι έμμενοντες εις αυτήν. Τίποτε έξ όλων τούτων δεν έχει κατ' ουσίαν και εις ένισχυσιν της παραγωγικής αυτού ικανότητος; Έχει μόνον τα πομπώδη αυτών όσματα και το έλθος της συντηρήσεως των' δια τούτο παποθύτως φρονούμεν ότι ο Έλληνας φορολογείται βαρύτερον παντός άλλου Κράτους.

Είναι εκτός πάσης άμφισβητήσεως ότι τότε μόνον ή έθνική πρόσδοσις πολλαπλασιάζεται υπό την ή δραστηριότης του ατόμου εν τη ενεργεία αυτής βαινει επί άκρας ασφαλείας, ένθαρρύνεται υπό κυβερνητικής προστασίας κατά τας διαφόρους αυτής εκδηλώσεις, στηρίζεται επί της δικαιοσύνης και διευκολύνεται υπό ώφελίμων δημοσίων έργων. Άνευ δηλονότι ασφαλείας ή ατομική δραστηριότης δεν δύναται ν' αναπτυχθή εν όλη αυτής τη ζήσει, άνευ συγκοινωνίας δεσμεύεται επί του βράχου του Προμηθέως, άνευ δικαιοσύνης βαινει επί σαλευομένου εδάφους, άνευ κυβερνητικής προστασίας προσκόπτει εις πᾶν αυτής θήμα, άνευ των μέσων της τελειοποιήσεως ύστεροι των ανταγωνιστών της εν τη σταδιοδρομία της προσόδου.

Η ατομική δραστηριότης εν Ελλάδι, ή παραγωγός του φορολογητέου έθνικού εισοδήματος, κατά πόσον ένθαρρύνεται και προστατεύεται υπό της Διοικητικής και Κυβερνητικής προνοίας, ίνα άποβή δραστηριωτέρα και παραγωγικωτέρα, συνεπώς δε ίκανή νά βιασάση μεγαλειότερον φορολογικόν βέρος;

Είπομεν και ούδεις άμφισβάλει περί τούτου, ότι πλην των άλλων, ή όρθη και ταχεία άπονομή της δικαιοσύνης άποτελει το έδαφος έρ' ου βαινει ή ατομική δραστηριότης και παραγωγή. Άνευ ταύτης ή πίστης εκλείπει, το κεφάλαιον άποκρύπτεται, ή εν δεδομένω χρόνω πολλαπλή των έπιχειρήσεων επανάληψις, άποβαίνει άδύνατος. Φέρε εξετάσωμεν σήμερα εν τίνι μέτρω ή εν Ελλάδι άπονομή της δικαιοσύνης συντρέχει την ατομικήν δραστηριότητα και ποίαν ώθισιν προσδίδει εις το έπιχειρηματικόν πνεύμα ή την φιλοπονίαν των κατοίκων. Προς τούτο δεν θα εξετάσωμεν βεβαίως την παρ' ημίν κίνησιν της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης καθ' όλας αυτής τας αναφοράς προς το άτομον και τα ιδιωτικά αυτού συμφέροντα, όπερ ήθελεν εισθαι λίαν μακρόν, ύπόμνήσεις μόνον τινάς θέλομεν κάμει, άρκούσας όμως νά δείξωμεν ότι εν τη παρ' ημίν άπονομή της δικαιοσύνης, ή ατομική δραστηριότης καταθλίβεται και ή παραγωγή μειούται, αντί νά εύρίσκη εν αυτή, εκείνη μόν ίσχυράν ώθισιν, αυτή δέ ένισχυσιν.

Και πρώτον' το κεφάλαιον παρ' ημίν εν έμπλακή εις δυσχερείας και έμπέση εις την παγίδα των πονηρών, ή δικαιοσύνη είναι σχεδόν άνίσχυρος νά το άποδώση εις τον κύριον και συνεπώς εις την κυκλοφορίαν και την παραγωγήν. Είτε ένεκα δικονομικών τύπων, διευκολυνόντων μόνον την στρεψοδικίαν και την πονηρίαν, είτε ένεκα βαθυμίας ή άικανότητος των δικαστών, αι δίκαι παρ' ημίν διακωνίζονται και περιπλέκονται εις θαμβόν άπονεκρόντα το κεφάλαιον. Δίκαι περί πληρωματικής γραμματίου εις διαταγήν, ή άλλης έγχειρωσάφου απαιτήσεως, δεν είναι σπώνιον δικαστηριακόν φαινόμενον νά διαρκέσωσι λίαν πενταετίαν, όπότεν δεν διαρκέσωσι μίαν δεκαετίαν. Δώδεκα τουλάχιστον συζητήσεις, και άποφάσεις προδικαστικά

πριν ή άνατίλη ή πολυπόθητος όριστική. Άλλά καθ' όλον αυτό το μακρόν διάστημα το κεφάλαιον διατέλει νεκρόν, ζένον εις την κυκλοφορίαν και την παραγωγήν' έντούτοις ή πολιτεία έννοεί νά το φορολογήση. Έαν δεχθώμεν ότι μικρέμπορος τις ή μεταπράτης, έχων μόνον κεφάλαιον 5—6 χιλ. δραχμών και έννοών δια της πολλαπλής αυτού κινήσεως, κατά το διάστημα του έτους εις άλλεπαλλήλους μικράς έπιχειρήσεις και κερδοσκοπίας, νά διαθήγη έαυτόν και την οικογένειάν του, νά κάμη μικρά έναποταμιεύματα, νά πληρώση τους προς την πολιτείαν φόρους του, έμπλέκει το μικρόν κεφάλαιόν του εις δυσχερείαν τινά' εν δεχθώμεν ότι προς ανάληψιν του μόνου κεφαλαίου του, του μόνου πόρου του, προσθύγη εις την δικαιοσύνην, και πρέπει νά περιμένη, δεν λέγομεν δεκαετίαν, ούτε πενταετίαν, αλλά τρία μόνον έτη, όπερ είναι συνηθέστατον, πόθεν θ' άντιλήσχη τά μέσα νά πληρώση τον φόρον του; δεν φροντίζομεν σήμερα περί της οίκογενείας του, σήμερα προκειται περί του φόρου. Οι ήμέτεροι οικονομολόγοι ζητούσι νά φορολογηθή ο μικρέμπορος ημών ούτος ή ο μεταπράτης ίσα προς τον εν Γαλλία ή Βελγίω συνάδελφόν του, όστις εις παρομοίας περιστάσεις και δυσχερείας έμπλακεται, ήθελεν ανάλαβει το κεφάλαιόν του εις ένα μήνα, ίνα δι' αυτού επαναλάβη τό έργον του, ένασκήση την δραστηριότητά του, πλουτίση έαυτόν και τον δημοσίον θησαυρόν.

Το έτερον μέγα κεφάλαιον, ή γη, όπότεν γίνη παρ' ημίν άντικειμενον άμφισβητήσεως και άνοιχτή τας περί νομής και κυριότητος πολυδαίδαλους δίκας, επί πόσον καιρόν μένει παρ' ημίν νεκρόν και ζένον εις την παραγωγήν και ποίας πηγάς καταναλώσεως χαρτοσήμου άνήγει εις το δημοσίον;

Ο άμφισβητούμενος άγρός θα χροσώση εκ νέου, ή άμπελος θα γίνη ακλαδούρα, έντός της οποίας τρυγή μόνος άλλεπαλλήλους έσοδείας ο δικηγόρος. Ο ιδιοκτήτης ή ο νομής καθήται με έσταυρωμένα τας χείρας μέχρι ου εύδοκήσχη ή θεία δικαιοσύνη, μετά 10 ή 15 ή είκοσι έτη ν' άπονεμηθή εκάστω το δίκαιον' και αν δεν εύρίσκη πλέον τους καταρξαμένους την δίκην, εύρίσκει και άπονεμει το δίκαιον εις τους έγγόνους; των μακαριτών διαδίκων. Έν τούτοις οι ήμέτεροι οικονομολόγοι αξιούσι νά φορολογηθή και ο Έλληνας ιδιοκτήτης ως ο Γάλλος ή ο Άγγλος και νά μετρηθή ή φορολογία τούτου και εκείνου με το αυτό μέτρον.

Τας περί την εκτέλεσιν άμφισβητήσεις και δίκας δεν αναφέραμεν, διότι δεν πιστεύομεν νά ύπάρχη τις παρ' ημίν όστις δεν έδοκίμασε τας συνεπείας των άναστολών και των άλλων εκείνων άξιαγάστων δικονομικών μέτρων, δι' ών κατάρθωσαν παρ' ημίν ένοικιασται νά εκβάλωσιν, από το σπίτι του» κατά τον ποιητήν, στον νοικοκύρη, μ' άπόφασιν τελείαν αυτού του έφεταιίου. Βεβαίως πρέπει νά φορολογηθή παρ' ημίν το κεφάλαιον και ή κίνησις αυτού με το ίδιον μέτρον καθ' ο φορολογείται εν Γαλλία και Άγγλία, όπου τά ήμέτερα εκείνα δικονομικά άριστουργήματα είσιν άγνωστα, ή όσάκις προκύπτωσιν συνεπιφέρουσι βαρυτάτας ποινάς και σημαντικάς άλλας συνεπείας.

Πρέπει νά φορολογηθή ή πρόσδοσις των κτημάτων παρ' ημίν όσον και εν Βελγίω ή Γαλλία, διότι υπό τους αυτούς όρους και παρ' ημίν και παρ' εκείναις ταις εύλογημέναις χώραις εύρίσκει ο ιδιοκτήτης τας χρηματικά μέσα της καλλιέργειας και βελτιώσεώς των. Εκεί έχουσι τας κτηματικές τραπέζας, τας ταμειυτήρια, τας ένεχειρωδανειστήρια, έδω ο ιδιοκτήτης έχει τον τοκογλύφον, τον ριψοκίνδυνον δανειστήν, όστις τους κινδύνους του κεφαλαίου του, ούς τούτο διατρέχει, από τά λάθη των δικαστικών κλητήρων, από τας παραπατήματα των δικαστηρίων, από τας άναστολάς των κ. κ. Προέδρων, έννοεί, ως εν θαλασσοδανείω ν' άντιμτωπίση δια τόκου, ούτινος το μέγεθος έντρεπόμεθα ν' άναγράψωμεν. Τις άγαπών

τά κεφάλαιά του και άποστέρων του; δεκαεταίς δικαστικού; άγώνας, άποφασίζει παρ' ημίν νά δανείση αυτά επί ύποθήκη και μετρίω τόκω; και αν ο ύποθηκοφύλαξ εινε άγγράμματος, και μεθυσος και δι' εκάστην ύποθήκην άνοίγει νέον φύλλον; εν δε κατόπιν δεν δύναται ν' αναγνώσχη τά ίδια γραψήματά του, όπως συνέβη πρότινος, εις πλησιόχωρον πόλιν, εν η κινούνται τόσα κεφάλαια και συγκροούνται τόσα συμφέροντα, δια νά μη ξεμπερδεύση ποτέ;

Και ταυτα είσι πλέον ή άρκειά, δια την πολιτικήν δικαιοσύνην, ως παράγοντος της άτομικής δραστηριότητος και ως μέσου προς επαύξεισιν του φορολογητέου έθνικού εισοδήματος' αλλά δεν είναι δίκαιον νά παρίδωμεν και την ποινικήν λεγομένην δικαιοσύνην, ήτις και αυτή το καθ' έαυτήν δεν ύστεροί εις την ένισχυσιν της παραγωγικής ικανότητος του ελληνικού λαού, ην οι ήμέτεροι οικονομολόγοι κρίνουσιν αξίαν της σημερινής φορολογίας.

Είναι ανάγκη νά είπωμεν πόσας χείρας κάμνει άργάς παρ' ημίν ή προφυλάκις και έπί πόσον χρόνον; Θύσας ή φυγοδικίας δεν όμιλούμεν περί καταδικών, διότι δια την άργίαν αυτών ίτως δεν εύθύνεται ή πολιτεία άμέσως. Έντούτοις οι άγροι μένουσιν ακαλλιέργητοι, ή έρήμωσις βασιλεύει εκεί όπου έπρεπε νά κυματιζώσι τά σπαρτά, νά βροδίζωσιν οι καρποι και ν' άπορρέωσιν οι φόροι. Παρακολουθήσατε τον χωρικόν αρ' ης αναχωρεί εκ του χωρίου του, πορευόμενον εις την πρωτεύουσιν της έπαρχίας του ή του νομού του, δια νά εξετασθή ως μάρτυς εις ποινικήν τινα ύπόθεσιν ένώπιον του άνακριτού, ή ως κατηγορούμενον επί πλημμελήματι τινί. Δεν του επιδίδεται κλητίς, ο κλητήρ προσάγει έντούτοις έπιδοτήριον' διατάσσεται ή βίαία προσαγωγή του' τέλος είτε βιαίως είτε έκούσιως λαμβάνει την προς την πόλιν άγούσαν' φθάνει εκεί, δεν ήξείρει ποϋ νά παρουσιασθή, περιπλανάται, ύβριζεται από τους κλητήρας και τους καταωτέρους ύπαλλήλους, τέλος μετά μίαν ή πλειότερας ήμέρας εύρίσκει το γραφείον του κ. Άνακριτού' τον άναμένει εις την θύραν' ο άνακριτής συνήθως έρχεται την δεκάτην ώραν, άλλ' εκείνην την ήμέραν δεν έρχεται ποτώς, διότι την έσπέραν της προτεραίας το θέατρον έτελείωσεν την δευτέραν πρό μεσημβρίας ώραν. Μετά μεσημβρίαν ο κ. Άνακριτής δεν έργάζεται, είτε διότι το γραφείον του είναι ψυχρόν, είτε ζεστόν, ή διότι προτιμά νά περιπατήση. Ο χωρικός καθήται εις την θύραν του άνακριτικού γραφείου, εξαπλώνεται μάλιστα εκεί και ήλιάζεται τον χειμώνα, κοιμάται δε υπό την σκιάν το καλοκαίρι. Τί ανάγκην έχει; ή τύχη του δουλεύει άντ' αυτού εις το χωρίον του. Τέλος κατορθώνει νά ίδη τον Άνακριτήν, όστις αν τύχη την ήμέραν εκείνην νά πάσχη δυσπεψίαν, τον άποπέσει, δεν συνοουονται δε επί ποίας ύποθέσεως εκκρεμούς, εκ των τριών χιλιάδων, πρέπει νά εξετασθή; άλλαι βραδύτητες; αδεν είναι έδω ή άνακρισίς σου, ν—και ποϋ είναι κ. Άνακριτάς;—αξείρω εγώ; πήγαινε νά την εύρης.» Και τρέχει ο χωρικός από του Άνακ εις του Καϊάφα και εκ τούτου εις το Πραιτώριον. Έν τούτω τω μεταξύ οι ποταμοί άποκλείουσι τον δρόμον του και κατά συνέπειαν τον χωρικόν εκ των έργων του, εκ της παραγωγικής του έργασίας, ή το δημοσίον έννοεί νά φορολογήση και δικαίως, άφου του παρέχει τόσας φιλοστόργους εύκοιλίας; ίνα αναπτύξη την παραγωγικήν ικανότητά του. Έάν καλήται μάρτυς επ' άκρατηρίου του πλημμελειοδικείου είναι έπόμενον δια την αυτήν δίκην, εκδικαζομένην έρήμην, κατ' άντιμωλίαν, άναβαλλομένην και πάλιν αναβαλλομένην, νά κάμη πεντάκις ή εξακις, κατά διαφόρους έποχάς του έτους, τον από το χωρίον του εις την έδραν του δικαστηρίου δρόμον, νά χάσχη δε δι' αυτήν εν συνόλω τεσσαράκοντα ήμέρας, νά κάμη πέντε ψευδορκίας, νά ύποστή δεκά ύβρεις παρὰ των κ. κ. Προέδρων και νά λάβη др. 6 και 40 παρὰ του Διπ

μοσίου έννοείται, διά τὰ εδοιορικά του, μετά τήν κλητικακήν μερολάβειαν. Έν σχέσει προς τήν πανικήν δικαιοσύνην, ως παράγοντος τής εθνικής παραγωγής, έδυνάμεθα ν' αναφέρωμεν και τὰ περί καταλυμάτων τών στρατιωτικών άποσπασμάτων, διωκόντων φυγόδικον τινά συγγενή ή οικείον, αλλά προτιμώμεν, διά τών μαργαριτών τούτων νά κοσμίωμεν τό στέμμα τής διοικητικής ύπηρεσίας, ως μέσον προς ένίσχυσιν και ταύτης τής άτομικής δραστηριότητας.

Ίδού υπό τίνος όρους δρξ και κινείται παρ' ήμιν ή άτομική δραστηριότης και προκύπτει ή εθνική παραγωγή Ίδού υπό ποίας περιστάσεις εργάζεται τό άτομον, ένα πλουτίση τόν δημόσιον θησαυρόν Ίδού τέλος, πως ή δικαιοσύνη τής πολιτείας συμβάλλει εις τήν επαύξησιν του εθνικού κεφαλαίου ύπερ διανοείται νά φορολογήση βαρύτερον. Όταν εΐπωμεν άνωτέρω ότι ή Κυβερνητική εργασία δέον νά ή ε ανάλογος του θάρους των φόρων, δέν έννοούσμεν τούτο υπό τήν ανταλλακτική έννοιαν, ως έδύνατό τις νά υποθέση, άλλ' υπό τήν έννοιαν ότι οι φόροι πρέπει νά ώσιν ανάλογοι προς τας εύκολίας άς παρέχει ή πολιτεία τω άτόμω, ένα δυναθή τούτο νά επαύξηση τήν παραγωγικήν αυτού ικανότητα και γίνη ούτω ικανόν νά έκτίση του; φόρους, διά του περιουσιόματος τής εργασίας του και ούχι διά του δέματός του. Διά τούτο εΐπαμεν και παρ' ήμιν ή επαύξησις των φόρων έδει νά επακολουθήση άλλων μεταρρυθμίσεων, δι' ών νά εξασραλισθή εις τό άτομον στίδιον ενεργείας άνάδουον και νά δοθῃ εις τήν άτομικήν αυτού δραστηριότητα ώθισις πλειοτέρα. Τούτο δέ δυστυχώς δέν έγένητο και ούτω βαινόμεν εις τήν οικονομικήν εξάντησιν.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τήν επικρατήσαν κατά τήν παρελθούσαν εβδομάδα έντελή άπραξίαν τής σταφίδος έν τῃ αγορά διεδέχθη ζωρότης τις παρατηρηθείσα κατά τας αρχάς τής παρούσης εβδομάδος, ήτις μέχρι σήμερον έλαβε μεγάλην επίτασιν. Πολλά δέ και μεγάλα άγοροπωλήσια έλαβον χώραν και πρό πάντων εις τὰ ΙΟΙ. Ούτως έπωλήθησαν 4—5000 T. προς δραχμάς 152—166 ΙΟΒ εις χύμα. Όσαύτως ήγοράσθησαν ένταυθα και έν Ζακύνθω ύπερ τὰ δύο εκατομμύρια λιτρών ένετικών, μεταφερθεισών έδώ διά πλοίων των έν τω τελευταίω τούτου μέρου άγορασθεισών, των διαφόρων παραγωγών προς 140—151 κατά τήν ποιότητα.

Η κατάσταση δέ τής αγοράς τής σταφίδος έκ τής μαρμαδάδος θέσεως έν ή έρίσκειτο μετεβλήθη ούσιώδως και χαίροντες παρατηρούμεν ότι αυτή τείνει εις τήν υποστήριξιν των τιμών εκείνων, αίτινες γενικώς πιστεύονται ίκανοποιούσαι τας δικαίας αξιώσεις των κατόχων, ύπερ των όποιων κατά πολλά έμόχθησεν ο Όίκος Φέλες και συνέπρεξαν και πολλοί άλλοι έκτε των παρ' ήμιν και των έν ταις επαρχίαις κερδοσκόπων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ό τύπος των επαρχιών ούδεμίαν έχει βεβαίως άρμοδιότητα εις τας διακοσμήσεις τής Πρωτεύουσας χάριν των προσεχών γαμηλίων έορτών αίτινες έν σπουδή παρασκευάζονται έν αυτή υπό των αρχών και των ιδιωτών, ούδέ δύναται ή επαρχιακή δημοσιογραφία νά συνεισφέρει τι εις τό μέγα κεφάλαιον τής φιλοκαλίας και τής κομψότητας ύπερ αναλίσκειται προς τόν σκοπόν εκείνον Έδη άφειδώς έν τῃ Πρωτεύουσῃ. Δύναται όμως φρονούμεν νά παρατηρήση ότι αί επί τής υποδοχής των επισήμων ξένων, οίτινες θά τιμηώσιν τους γάμους του Διαδόχου Κωνσταντίου, επικρατούσαι ιδέαι

και αί εκφερόμεναι περί αυτής γνώμαι δέν άποτελοῦσιν άρμονίαν έν πάσι, διότι άκούονται σιωπηώς και παράχαρδοι τόνοι. Παράχαρδος τόνος είναι φρονούμεν του νά συνιστάται ταις ιδιώταις υπό των άκρων πατριωτών, ένα δείξωσι επί τῃ εύκαιρία των έορτών, διά συμβόλων και κοσμημάτων, τήν προς τινας των μεγάλων δυνάμεων συμπαθείας των, προς τινας δέ άλλας τας άντιπαθείας των: τό τούτου ού μόνον άντιπολιτικόν ήθελεν είσθαι εάν έγένητο ποτέ, άλλ' ήθελεν άντίκειται εις τήν κοινοτέραν άδιοφροσύνην τήν όφειλομένην εις πάντα ξένον έρχόμενον νά συνευτάσῃ μεθ' ήμιν, μαρτυρήσῃ δέ και άγροικίαν άναξίαν λαού διακρινόμενου επί λεπτότητι ήθους και αίσθήματος. Ό έλληνικός λαός εις τήν περιστάσιν ταύτην όφείλει νά δεξιωθῃ τους επισήμους ξένους, ως συγγενείς του Βασιλέως, ως ήμετέρους ξένους και ως προσωπικότητας μέγα δυναμένας εις τας τύχας του κόσμου και ίδια των μικρών κρατών: και διά τῃ μίαν και διά τήν άλλην αυτών ιδιότητα είναι εξ' ύσου σεβαστοί παρ' άσιν. Οί ής άσύνητον έργον, εάν θελήσωμεν, επί τῃ εύκαιρία των γάμων του διαδόχου, νά έκδηλώσωμεν άλλα αίσθήματα ή τὰ φύσει έγκείμενα εις τό εὐφρόσιον τούτου γεγονός, και παραγνωρίζοντες τήν περιστάσιν νά περιάψωμεν αυτῃ άλλον χαρακτήρα. Άλλως τε φρονούμεν ότι ακολουθούντες επί του προκειμένου θα ύπαγορεύουσιν οι άγαν πατριώται θά επανέλθωμεν εις παλαιάς άμαρτίας εξ' ών πολλά επάθεμεν εις παλαιότεραν εποχήν και θά δειχθώμεν άσυμπερις προς τήν έξωτερικήν πολιτικήν ήν εις έαυτήν διεγραψεν ή Έλλάς κατά τους τελευταίους χρόνους, εξ' ής ούδέν έχει νά παραπονεθῃ. Η Έλλάς μικρόν Κράτος, άποβλέπον εις μέγα μέλλον, τούτο δέ στήριζον επί τής εύνοίας και τής εκτίμησεως των ίσχυρών τής γῆς, ένα έχει συμφέρον, νά κρατήνη τήν εύνοιαν και τήν εκτίμησιν εκείνην δι' όλων αυτης των πράξεων. Παῦα θθεν άποκλειστική προσήλωσις προς ένα των ίσχυρών εκείνων και πῶσα ένδειξις δυσμενείας προς άλλον, ήθελεν είσθαι άντιπολιτικώτατον έργον, όπερ όφείλομεν ν' άποφύγωμεν δέν τό άποφεύγομεν δέ, όταν εις περιστάσιν καθ' ήν δέν χωρεῖ ή μία μόνη έκδήλωσις φίλων αισθημάτων, άναμιγνύομεν έτερα, προς τόν τόν σκοπόν νά μειώσωμεν τό γόητρον τής περιστάσεως και ν' άποξενωθώμεν τής συμπαθείας άκριβώς εκείνων εξ' ών άπεκδεχόμεθα πολλά. Ούτω πράττοντες προσομοιάζομεν επαίτην άποταινόμενον προς τόν διαβάτην με ύβριστικόν ύρος και προτεταμένην τήν ραϋδον. Ηποίθημεν εις τήν άδιοφροσύνην του έλληνικού λαού όστις εις τήν περιστάσιν των γάμων του Διαδόχου θά διακρίνη μίαν εύκαιρίαν νά πανηγυρήση γηθοσύνως γεγονός εὐφρόσιον και νά τιμήτη του; επισήμους ξένους οίτινες ήλθον νά συμμεθέξωσι τής εθνικής χαράς και νά τιμηώσιν τους ύψηλους συγγενείς των, και ούδέν άλλο.

— Τηλεγραφοῦσιν έκ Παρισίων εις τας Ιταλικάς εφημερίδας, ότι πολλοί μεγαλέμποροι Έλληνες έν Κωνσταντινουπόλει συνεννοηθέντες προς κεφαλαιούχους Γάλλους θά ίδρύσωσιν εταιρίαν μετά μεγάλων κεφαλαίων, σκοπούσαν τήν εισαγωγήν των οίνων του Αρχιπελάγους εις Γαλλίαν. Η σπουδαιότης τής ειδήσεως ταύτης ούδένα λανθάνει και βεβαίως δύναται νά κριθῃ ως μέγα σημάδι προς άποτελεσματικήν επίρρωσιν τής έν ταις Έλληνικαίς χώρας οίνοπαραγωγής και των προς τήν Έσπερίαν έμπορικόν δεσμών.

— Τήν παρελθούσαν Δευτέραν τό Δημοτικόν Συμβούλιον ήμιν ένέκρινε πίστασιν ύπερ του κ. Δημάρχου δρ. τεσσάρων χιλιάδων δι' έξοδα παραστάσεως του κατά τας προσεχείς έορτάς των γάμων του Διαδόχου Κωνσταντίου. Τό ποσόν τής πιστώσεως ταύτης, ως έκ του σκοπού της έκριθη ύπερβολικόν, δυσανάλογον δέ προς τήν οικονομικήν κατάστασιν του Δήμου: τούτο δέ τόσω μάλλον καθ' όσον ύπερ του κ. Δημάρχου ύπάρχει

έν τῃ προϋπολογισμῷ έγγεγραμμένη και έγκαιρή μὲν έτέρα πίστασις, άρκετά στερογγύλη, δι' έξοδα παραστάσεως του. Διά νά παρασταθῃ προσωπικῶς κατά τας γαμηλίους έορτάς ο ήμέτερος κ. Δημάρχος χίλια δραχμαί θά ύπερήκουν αυτῷ, τό δέ περιπλέον ήτο περιττόν και όλως άδικαυλόγητον. Μετά λύπης παρατηρούμεν ότι τό Δημοτικόν Συμβούλιον, δι' ένίαν πράξιν του δεικνύει ότι δέν έχει σταθεράν γνώμην περί τής θέσεως του Δήμου ύπό οικονομικήν έποψιν, ούδέ περί των καθήκόντων ά αυτῃ επιβάλλει εις τους διαθέτοντας τους γλίσχυρους πόρους αυτου.

— Κατά τήν αυτην συεδρίασιν τό ήμέτερον Δημοτικόν Συμβούλιον έπεψηφίσαστο πίστασιν έξ οκτώ χιλιάδων δραχ. ήτις νά χρησιμεύση εις προίκισιν του Μελοδραματικού θεάτρου του χειμῶνος τούτου. Κατά τό σχετικόν ψήφισμα του Δημοτικού Συμβουλίου έκ των δραχ. τούτων αί τέσσαρες χιλιάδες θέλουσι χρησιμεύσει ως έγγυήσι των ήθοποιών και μουσικών οίτινες ήθελον μετακληθῃ ένταυθα και έν ή περιπτώσει ή εργολαβία δέν θά έξεπλήρον τας προς αυτους υποχρεώσεις της, όπότεν αί λοιπαί τέσσαρες χιλιάδες μένουσιν άδιάθετοι: έν ή δέ περιπτώσει ή εργολαβία ήθελεν άγάγει εις πέρας τήν επιχείρησιν και εκπληρώσει τας προς τό κοινόν και τους καλλιτέχνας υποχρεώσεις αυτης δλοκληρως ή προίξ περιέρχεται εις αυτην λόγω άπολήκμώσεως και άμοιβῆς της. Αί έγγυήσεις αυται άς έλαβεν ή Δημοτική αρχή είσι μέχρι τινός επαρκεί, αλλά νομιζόμεν ότι προκειμένου νά δώση ο Δήμος ύπερ του θεάτρου άρκετά καλήν επιχορήγησιν, όφείλει νά λάβῃ πλειοτέρους έγγυήσεις όσον άφορᾷ τόν αριθμόν των παραστάσεων, τό ποιόν των ήθοποιών κ. τ. λ. ταῦτα δέ μόνον επιτροπή κατάλληλος έδύνατο νά κανονίσῃ έκ των προτέρων, ύπερ επί του προκειμένου δέν έγένητο. Έν πάσιν ενεργούμεν επιπολαίως και όπότεν άκόμη μακρά πείρα κατέδειξεν ήμιν ότι τά του θεάτρου διά νά όρθοποθήσωσι δέινται πλειοτέρας προσοχής και τειλοτεροῦ οργανισμού. Ούχ' ήτιον και τό ποσόν τής χορηγηθείσης ύπερ του θεάτρου προίκος έθεωρήθη ύπερβολικόν και δυσανάλογον προς τήν οικονομικήν θέσιν του Δήμου, όστις διατελεί έν έσχάτῃ άπορία και ένέκα ταύτης άδυνατεί νά επαρκήση εις τας μάλλον επειγούσας άνάγκας του τόπου. Τῃ αληθεία ήμεις ένταυθα όμοιάζομεν τους τουρκάλβανους εκείνους οίτινες ένφ' είναι σχεδόν άνυπόδητοι, ρακένδυτοι και ρυπαροί, τά σῆθη και τήν όσφύν των σολίζουσι άγορά κοσμήματα και πολυτελή όπλα.

— Τήν παρελθούσαν Κυριακήν έτελέσθησαν ένταυθα έν συγγενική κύκλω οι γάμοι του άξιολόγου ήμιν συναδέλφου κ. Σπυρ. Πάππα δικηγόρου, μετά τής εὐηγμένης δεσποινίδος Σισίας, Ουγατρός του σεβαστου ήμιν συμπολίτου κ. Άναστ. Βύσταθίου. Οί νεόνυμφοι άπήλθον αυθημερόν εις Άθήνας. Χθές τό έσπέρας έτελέσθησαν επίσης ένταυθα οι γάμοι του έν Λίγῳ καλλίστου ίατροῦ κ. Άριστειδου Σπυροπούλου μετά τής σεμνῆς και χρηστής δεσποινίδος Έλευθερίας Άνδ. Καραμπίνη. Οί νεόνυμφοι άνεχώρησαν τήν αυτην έσπέραν εις Βιέννην, συνοδευόμενοι ύπό των εὐχών των πολυαριθμων συγγενών και φίλων. Ο φίλος κ. Χρήστος Γερούσης έμνηστεύσαστο τήν καλλίστην δεσποινίδα Έλιστάβητ, Ουγατέρα του άξιότιμου ήμιν συμπολίτου κ. Κωνστ. Σταθακοπούλου.

— Τήν έσπέραν τής χθές έτελέσθησαν έν στενή συγγενική όμηγύρει οι γάμοι του πρώην Πταισματοδίκου Πατρών κ. Στιλ. Ρακοπούλου, διδάκτορος τά νομικά μετά τής σεμνοτάτης και καλλίστης δεσποινίδος Πηνελόπης Ν. Λέοντας. Είς τας ειλικρινείς εὐχάς των συγγενών του άριστου ζεύγους προστίθημεν και τας ήμετέρας.

— Προχθές Πέμπτην έτελέσθησαν εὐφροσύνως οι άρραβῶνες του κ. Έπαμιν. Ζακνή Γελώνου Πύλου μετά τής σεμνοπροπούς και εὐηγμένης νεάνιδος Σοφίας Α. Καροπούλου. Τοίς μεμνησταυμέντοις εὐχόμεθα ταχέαν στέψιν.

— Η εταιρία του σιδηροδρόμου θα θέση την προσεχή Παρασκευή εις την διάθεσιν των επιθυμούντων εκ των ημετέρων συμπολιτών να ιδωσι εν Κορίνθω την Πριγκίπισσαν Σοφίαν και την έξυπνην μητέρα επιβαίνουσαν του Έλληνικού εδάφους, ιδιαιτέρως άμαξοστοιχίαν, ητις μετά την άφιξιν των επισήμων ξένων και αθλημερών θέλει επανακάμψαι ένταυθα. Πολλοί μη δυνάμενοι να μεταβώσιν εις Αθήνας κατά τον γάμον, θα έπωφεληθώσι της ευκαιρίας ταύτης όπως ιδώσι και χαιρετήσωσι την μέλλουσαν Βασίλισσαν ήμων έν Κορίνθω.

— Άντιγγέλοη έν του Αύλαρχείου εις τον ήμέτερον κ. Δήμαρχον ότι κατά τας άρχάς της προσχούς έβδομάδος θέλει διέλθει της πόλεως ήμων ή Δ. Μ. ό βρασιλεύς της Δανίας πατήρ του ήμετέρου βασιλέως, μεταβαίνων εις Αθήνας ίνα παρασταθί εις τους γάμους του έγγόνου Αυτού.

— Την παρελθούσαν Δευτέραν και κατά την αναχώρησιν της εις Αθήνας διευθυνομένης άμαξοστοιχίας έν τω ένταυθα σταθμώ του σιδηροδρόμου συνέβησαν άταξίαι τινές προσελθούσαι εκ των κληρωτών της ένεστώσης άπογραφής, οιτινες διαταχθέντες να μεταβώσιν εις Αθήνας κατέλαβον άδιακρίτως θέσεις έν τοις βγαγίοις και δέν έπέβηθοντο να υποβληθώσιν εις την τάξιν, έπετέθησαν δέ των άδηγων. Η σύγκυσις αυτη προήλθεν διότι εις τους άνδρας τούτους δέν έδόθησαν άποχωσάι άδηγίαι. Την μεθεπομένην όπταν υπό την άδηγίαν άξιωματικών έτεροι άνδρες της χωροφυλακής άνεχώρουν δι' Αθήνας ή επίβιασις αυτών έγένετο έν τάξει.

— Ο ήεροκλήρξ κ. Ηλία Βλαχόπουλος έμιλήσει την προσεχή Κυριακήν έν τω ήερφω ναφ του Παντοκράτωρος.

— Η σταφίς έν Γαλλία. Ως γνωστόν πάντες άνεμένονμεν να ιδώμεν έφέτος την σταφίδα άν ουχι παντελώς άποκλειομένην από των άγορών της Γαλλίας, βεβαίως όμως λίαν ψυχρως ύποδεχομένην. Έν τούτοις τα πράγματα εύτυχως διέψυσαν κάπως ήμιά. Η σταφίς και έφέτος έζητήθη έν Γαλλία και έπληρώθη εις τιμάς λίαν συμφερούσας. Τόν λόγον της άπροσδοκίτου ταύτης ζητήσεως πολλοί έπεχείρησαν να έξηγήσωσιν, έξέφερον δέ παντοίας γνώμας. Πρό πολλού έν Γαλλία διά την κοινήν χρΐσιν κατασκευάζονται λάγγυρα, έλαφοί οίνοι, χρησιμοποιούμενων προς τον σκοπόν τούτον των στεμφύλων έν οις προστίθεται σάκχαρις όπως αύξήση ή οίνοπνευματική δύναμις του κατασκευαζόμενου οίνου. Η έννοσι των συνδικάτων των γεωργών της Γαλλίας (Union des syndicats des ariculteurs de France), δηλαδή αυτη έκείνη ή εταιρία ητις συνασπισθεΐσα κατεπολέμει μετά λύσεως την αύξησιν της καταναλώσεως της σταφίδος έν Γαλλία, ζητήσασα και έπιτυχούσα την νομοθεσίαν άπαγορευτικόν σχεδόν μέτρον διά την κυκλοφορίαν της σταφίδος έν Γαλλία και διά την κατανάλωσιν των σταφιδιτών, και ή άπαιτήσασα ίνα τδ έπι της σταφίδος εισαγωγικόν τέλος από 6 φράγκα αύξηθί εις 20—30, ή εταιρία λοιπόν αυτη, ή μάλλον οι διευθύνοντες αυτην, δλίγον πρό της έναρξσεως του έφετεινού τρυγητού, διά του δελτίου αυτης (Bulletin de l'Union des Synd. des Agricul. de Fr.) συνεβούλευε τους άμπελοουργούς να προειμήσωσι την χρΐσιν της σταφίδος άντι της σακχαρώσεως ως συμφορωτέραν και υγιεστεραν παρέθετε δέ και πίνακά των τιμών των σταφιδών. Ένωσιται ότι ή έπίσημος αυτη συμβουλή ήρκεσεν όπως αι τιμαί της σταφίδος ύποστηρίχθώσι και ή ζήτησις αυτών αύξήση διαρκούστος του τρυγητού. Ούτω ή χρΐσις της σταφίδος έν Γαλλία άνελπίστως και κατά μέγα μέρος μεταβαίνει από των χειρών των βιομηχάνων εις τας των άμπελοουργών, ή δέ μέχρι τούδε εκτελουμένη άπάτη (άν δύναται να κληθί άπάτη ή πώλησις σταφιδίου άντι οίνου) υπό των βιομηχάνων, περιέρχεται εις την κυριότητα και την δικαιοδοσίαν των

Γάλλων άμπελοουργών. Πήποις διά τδ κόκκαλον τούτο είχεν όργανωθί ή κατά της σταφίδος έν στρατεία των άμπελοουργών της Γαλλίας; (Εκ της ε' Ελληνικής Γεωργίας.)

Η Διεύθυνσις του ένταυθα ιδιωτικού Παρθεναγωγείου της κυρίας Άργυρούς Π. Δημητρακάκη γνωστόν ποιεί τοις τε γονεύσι και κηδεμόσι των κορασίων των έν τω Παρθεναγωγείφ της φοιτώντων ως και παντί ένδιαφερομένφ ότι καθά διά προγενεστεράς ειδοποιήσεώς της, καταχωρηθείσας έν τη παρούσφ, άνήγγειλε, προσέλαβεν βοήθον διά τδ κατά τδ άρξάμενον σχολικόν έτος εισαχθέν έν τφ ως είρηται παρθεναγωγείφ της ειδικόν μάθημα της βραπτικης έγνωσμένης Ικανότητος ητις διδάσκει έν τφ παρθεναγωγείφ αυτης καθ' εκάστην γίνονται δέ δεκταί ως μαθήτριάι ού μόνον αι τοιαυται του Παρθεναγωγείου τούτου, αλλά και έξωτερικάι, έπιθυμούσαι να διδαχθώσι τδ ήρθέν μάθημα ειδικώς. Η Διεύθυνσις

ΠΡΟΤΥΠΟΝ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ
Χ. ΔΙΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ & Δ. ΠΟΥΡΝΑΡΑ
οικία Φαρσή, κάτωθεν της πλατείας Γεωργίου, πλησίον της Έμπορικης Λέσχης.

Περιλαμβάνει
1 ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ
2 ΠΑΡΗΣ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ή ΠΡΟΤΥΠΟΝ ως τὰ έν τοις Διδασκαλείοις προσηρητέμενα και
3 ΣΧΟΛΑΡΧΕΙΟΝ
—)ο(—
Προσελήφθησαν κατά τδ ήδη άρξάμενον Σχολικόν έτος, όπως διδάξωσιν έν τφ Λυκείφ τούτφ οι έξής καθηγηται και διδάσκαλοι.
1 Παραγιώτης Παύλος Καθηγητής,
2 Δημητρ. Λαγωγιάννης διδάκτωρ της Θεολογίας.
3 Χαρίλ. Δημητρόπουλος Διευθυντής,
4 Κωνστ. Τσουμένης πρωτοβάθμιος άπόφοιτος του έν Έβτανήσφ Διδασκαλείφ και φοιτητής της φιλολογίας,
5 Άθαρ. Κοσμάς δευτεροβάθμιος άπόφοιτος του διδασκαλείου Αθηνών, πτυχιούχος του έν Αθήναις κεντρικού Γυμναστηρίου και τέως Διευθυντής του Προτύπου του έν Ηπείρφ Ζωγραφείου Διδασκαλείου,
6 Δημητρ. Πουρνάρας Διευθυντής και πρωτοβάθμιος του Διδασκαλείου Αθηνών,
7 Νικόλ. Μακρης διδάσκαλος της Γαλλικης,
8 Χατζέζοπουλος διδάσκαλος της Μιχνογραφίας και Καλλιγραφίας.
Αί έγγραφαί έξακολουθούσι καθ' εκάστην από της 8—12 π. μ. και 3—5 μ. μ.

Έπισκεφθήτε τδ
A LA MENAGERE
(δδς «άγ. Νικολάου» άπέναντι οίκιας Κρεμόδη),
Είς τδ πληρέστατον τούτο έν τη πόλει Πατρών κατάστημα, διευθυνομένον υπό του κ. Αθαν. Σ. Αθανασίου, πωλούνται άπαντα τὰ είδη της οικιακής και μαγειρικης χρΐσεως, είδη άγγειοπλαστικής και ύαλουργικης βιομηχανίας, παντοειδή σκεύη εκ χρυσάλλου, πορτζελάνης και λοιπά. Έτερα σκεύη, προς διακόσμειν αίθουσών και

τραπεζαρίων, κλίνας δρειχάλκιναι και δρειχάλκιναι μίγει. Όργανα και παιγνίδια προς διασκεδάσιν, Πολύφωνα δι' εκκλησίας, Όπλα κυνίου και στρατιωτικά, Πιστόλια και Περίστροφα παντός είδους Παπομηχαναί δι' οικογενείας Ηπιτήρες πλήρεις εις διάφορα σχήματα και πλείστα άλλα είδη άπαντα εις λίαν συμφερούσαι τιμάς μη έπιδαχόμενα συναγωνισμόν.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ
Πειραιώς—Αθηνών—Πελοποννήσου.
Έκτίθεται εις μειοδοτικήν δημοπρασίαν ή κατασκευή των οίκοδομών του Σταθμού Πύργου. Ένοφράγιστοι προσφοραί έσονταί δεκταί μέχρι της 15ης τρέχοντος μηνός Οκτωβρίου έν τφ ένταυθα Καταστήματι της Διευθύνσεως Κατασκευής Σιδηροδρόμου Πατρών—Πύργου, έν τφ έν Πάτραις γραφείφ, του Μηχανικου κ. Αγαθοκλέους, έν τφ έν Πύργφ γραφείφ του τμήματος της Κατασκευής και παρά τφ έν Γασταύνη Αρχιτέκτονι της εταιρίας κ. Ανδρονίκφ ένθα εύρίσκονται τὰ σχετικά σχέδια και χορηγηθήσεται πάσα πληροφορία. Έν Αθήναις τη 2 Οκτωβρίου 1889. (Εκ του Γραφείου Διευθύνσεως).

Ζητείται αξιόχρεως εκμισθωτής διά κτήμα εκτάσεως στρεμμάτων 100 και παραγωγής 80 χιλιάδων κατ' έτος. Πληροφοριαί παρά ήμίν.

Διδάσκαλος (Instituteur) διδάσκων άριστα την Γαλλικήν διατέτει ώρας προς παράδοσιν μαθημάτων ή συνομιλίαν. Η Διεύθυνσις εις τδ γραφείον μας και παρά τφ κ. Όδ. Μπαρμπαρέσφ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ από 15 Δεκεμβρίου ε. ε. ή μεγάλη και εύρύχωρος οίκία του κ. Γεωργίου Ν. Νιανιάρα έν ή τδ μέγα Ξενοδοχείον Πατρών. Πληροφοριαί παρά τφ ιδιοκίτη ή παρά τφ καταστήματι Γουναράκη και Καββαδία.

ΕΙΣ ΤΟ
ΑΛΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Κ. ΖΙΧΟΥ
(Πλησίον παρτοπωλείου άδελφών Καρμάνοδ)

Εύρίσκονται τὰ άριστα και καθαρώτατα λουκάνικα όλως νέας κατασκευής, χρονομερι ποιότητος πρώτης, μορταδέλα και μπιρζόλες χοιρινές' επίσης δέ ξύγκι λιωμένον και δεδοκιμασμένον υπό οικουραίων και των καλλητερον ξενοδόχων ως γλυκύτερον του καθαροτάτου βουτύρου— Δέχεται δ τεχνίτης Ζίχος και παραγγελίας έξ οικογενειών προς κατασκευήν παντός είδους της τέχνης του.

Την προσεχή Κυριακήν, 8 Οκτωβρίου, ώραν 10 π. μ. εκτίθενται εις πλειστηριασμόν ένώπιον του κ. Δημάρχου και εις τόν συνήθη των δημοπρασιών τόπον, τέσσαρα οικόπεδα, της κυριότητος του ένταυθα ναυ του «Ευαγγελισμού», κείμενα, τδ μέν έν εκ πήχεων 168 εις τδ 36ον τετράγωνον της άνω πόλεως Πατρών, τδ έτερον εκ πήχεων 500 εις τδ 18ον τετράγωνον, τδ τρίτον εκ πήχεων 434 εις τδ 30όν τετράγωνον και τέταρτον εκ πήχεων 61 εις τδ 34ον τετράγωνον της κάτω πόλεως Πατρων. Είδοσι ούνται οι βουλόμενοι να γίνωσιν άγορασταί να προσέλθωσιν εις τόν τόπον της δημοπρασίας. Πάτραι 6 Οκτωβρίου 1889. Τδ Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον.